

КОЛЕДНА НОЩЪ

Срѣдъ гората. Елха, отрупана въ снѣгъ, блестя. Около елхата сж наредени: Еленътъ, Вълкътъ, Бѣлката и други животни.

Една пжтека се вие изъ гората.

Еленътъ: Братко Вълчо, защо не дойдешъ по-близо до елхата? Тази нощъ не ме е страхъ отъ тебе. Въ очитѣ ти грѣе добрина. Нали самъ дойде при насъ, Вълчо?

Бѣлката: Наистина, приятели, той днесъ ме срещна въ гората и ме спаси отъ едно премекдие. Азъ толкозъ съмъ му благодарна!

Вълкътъ: Навѣрно днешниятъ день е светъ. Когато видѣхъ всички ви около елхата, като вашъ горски братъ, дойдохъ да ви се порадвамъ. Вижете, като че цѣлата гора празнува, такова чудно събитие не помня да става другъ пжтъ презъ годината.

Сребърната птичка: Защо се чудите? Рано тази сутринъ кацнахъ на върха на тази елха и пѣ-

сенята ми затрептѣ като радостъ Божия. Вий всички дойдохте съ миръ и обичъ и ето, сега всички сме братя.

Вълкътъ: Какъ сладко говоришъ малка птичко! Не знамъ дали хоръ отъ небесни звънчета не залива гората. Днесъ самия дѣдо Господъ е слѣзълъ да благослови всички — и насъ и хората, които другъ пжтъ ни гонятъ изъ хралупи, леглища и гнѣзда.

Еленътъ: Братчета мои, вижете, и звездитѣ ставатъ все по-голѣми и по-ясни. Небето се превръща въ свѣтлина и блѣсъкъ, а съ него заедно и го-

